

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

Expunere de motive

Prezenta inițiativă legislativă reglementează mandatul lichidatorului în prezenta lege facând o legătură unitară cu dispozițiile privind mandatul lichidatorului din legea insolvenței. În conformitate cu dispozițiile actuale ale art.252, alin.(4), din Legea nr.31/1990 republicată, acțiunile judiciare și măsurile de executare silită sunt incompatibile cu procedura colectivă de lichidare, deoarece lichidatorul este un mandatar care, potrivit art.255-alin.(1) din Legea nr. 31/1990 rep, singura instituție mandatată prin lege care poate să stea în judecata în numele societății, să execute și să termine operațiunile de comerț referitoare la lichidare, să vândă, prin licitație publică, imobilele și orice avere mobilă a societății, să facă tranzacții, să lichideze și să încaseze creanțele societății, să contracteze obligații cambiale, să facă împrumuturi neipotecare și să îndeplinească orice alte acte necesare. Prin indisponibilizarea de drept a oricăror drepturi patrimoniale și/sau asupra averii societății se au în vedere chiar și drepturile din contractele de leasing în care societatea este utilizator dar prin plata ratelor a plătit și o cotă parte din valoarea reziduală inclusă în aceste rate, valoare reziduală care odată plătită, parțial sau integral, acordă dreptul de proprietate asupra bunului proporțional cu cota plătită.

Dacă bunurile în leasing rămân la dispoziția lichidatorului și acesta le va valorifica în procedura de lichidare, atunci societatea de leasing poate fi înscrisă în tabelul de creanțe ca și creditor garantat cu garanții reale mobiliare, potrivit art.13 din OUG 51/1997. Dacă bunurile în leasing au fost predate/preluate de societatea de leasing, atunci creanța va fi una chirografară, deoarece obiectul garanției nu mai este în posesia lichidatorului. În cazul în care o societate de leasing, creditoare în procedura lichidării, dorește să intre, prin preluare ori predare-primire, în posesia bunului care face obiectul unui contract de leasing, va trebui să formuleze la instanța de judecată o cerere de restituire sau repunere în posesie a bunului respectiv. Această propunere este pentru a stabili un tratament egal și general valabil în cadrul procedurii de lichidare pentru toate categoriile de creanțe și creditori. În acest sens trebuie avute în vedere dispozițiile art.122 indice 2 din codul de procedură fiscală, așa cum a fost introdus prin art.I-pct.10 din OUG 46/2009. Art.122² Cod procedură fiscală introdus prin art.I-pct.10 din OUG 46/2009 - Majorări de întârziere în cazul contribuabililor pentru care s-a pronunțat o hotărâre de dizolvare:

„(1) Pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a contribuabilului la registrul comerțului, începând cu această dată nu se mai datorează și nu se calculează majorări de întârziere.

(2) În cazul în care prin hotărâre judecătorească irevocabilă a fost desființat actul care a stat la baza înregistrării dizolvării, se calculează majorări de întârziere între data înregistrării la registrul comerțului a actelor de dizolvare și data rămânerii irevocabile a hotărârii de desființare.”

Inițiator,
Dep. Mircea GROSARU –
Grupul parlamentar al Minorităților Naționale

